

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 47

гр. София , 13.08.2021 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на тринадесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ

Членове: полк. ГЕНКО ДР. ДРАГИЕВ
полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

като разглежда докладваното от полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20216000600042 по описа за 2021 година

с участието на военните прокурори **полк. СТОЯН ЛАЗАРОВ и полк.ИВО ПЕТКОВ,**

образувано по жалба от адв. И.Л. от САК – защитник на обвиняемият Л. Б. М., срещу определение № 43 от 06.08.2021 г. по чнд № 226/2021г. по описа на Военен съд – С..

Производството е по реда на чл. 65, ал. 7 от НПК в касационната му фаза.

С обжалваното определение С. военен съд е потвърдил мярката за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия Л. Б. М. по Досъдебно производство №/2021 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура – гр. С. и е оставил без уважение искането за изменение в по-лека на защитниците.

На основание чл. 65, ал. 6 от НПК Софийски военен съд е определил двумесечен срок за недопустимост на ново искане на обвиняемия за изменение на мярката му за неотклонение.

В жалбата пред настоящата инстанция се правят доводи за необоснованост, незаконосъобразност и постановен съдебен акт от незаконен състав.

Твърди се, че определението е постановено при липса на мотиви поради

не осъждане доводите на защитата. Сочи се, че няма обосновано подозрение, че обвиняемият М. е участвал в извършването на престъплението, за да му се вземе най-тежката мярка. Няма доказателства за наличието и на специална цел.

Сочи се, че по делото липсват факти за наличието на опасност от извършване на ново престъпление и от укриване на обвиняемия М.. Цитирана е съдебна практика, както на ВКС, така и на съда в Страсбург.

Твърди се, че обвиняемият Л.М. страда от животозастрашаващо заболяване, което изисква специални изследвания и грижи несъвместими с условията на ареста, както и че прокуратурата възпрепятства изцяло лечението.

Прави се искане да бъде отменено определението на първоинстанционния съд и бъде определена по-лека мярка за неотклонение на обвиняемия М..

В съдебно заседание се поддържа жалбата по изложените съображения. Доразвиват се доводите изложени в нея, като основно, че съдебният акт е постановен от незаконен състав, че липсва обосновано предположение обвиняемият да е извършил престъпление, както и че няма данни той да извърши друго престъпление или да се укрие от съдебните органи. За всеки един от тези доводи конкретно се излагат съображения.

Представителят на прокуратурата не е депозирал писмено изложение по постъпилата жалба на адв. Л. – защитник на обвиняемия Л.М..

В съдебно заседание прокуратурата развива довод, че жалбата не е основателна. Твърди се, че се касае за извършено тежко престъпление от страна на обвиняемия М., както и че начинът на извършването е от организирана престъпна група. За това престъпление се предвижда наказание лишаване от свобода повече от десет години.

Сочи се, че спрямо обвиняемия са взети всички мерки за неговото здраве, като се представи и съдебно-медицинска експертиза за здравословното му състояние.

Прави се искане да бъде потвърдената мярка за неотклонение задържане под стража на обвиняемия М., както и да бъде потвърден срока за недопустимост от два месеца по чл. 65, ал. 6 от НПК.

Военно-апелативният съд, като взе предвид доводите, изложени от страните, материалите по делото и атакувания първоинстанционен съдебен акт, намира за установено:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има право на жалба, в законоустановения 3-дневен срок и е подадена чрез съда, който е постановил първоинстанционния съдебен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Досъдебното производство №/2021 г. по описа на ВОП -С. е образувано на 15.03.2021 г. по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК затова, че в периода от началото на 2020 г. до настоящия момент лица по чл. 396, ал. 1 и ал. 2 от НПК на територията на Република България образуват, ръководят и членуват в група, която си поставя за цел да извършват престъпление по глава Първа от Особената част на НК – престъпление по чл. 109, ал. 1 и 2 от НК и затова че в периода от началото на 2020 г. до настоящия момент, лица по чл. 396, ал. 1 и 2 НПК на територията на Република България издават и събират с цел да издадат на чужда държава информация представляваща държавна тайна – престъпление по чл. 104, ал. 1 от НК.

Обвиняемият Л. Б. М., е бил завеждащ регистратура за класифицирана информация – национална, на НАТО и ЕС, в отдел „Сигурност на информацията“ в Народното събрание на Република България и е привлечен към наказателна отговорност за това, че:

1. В периода от началото 2020 г. до настоящия момент, на територията на Република България членувал в група ръководена от И.П.И., с членове Д.Н.В., Д.Т.Г., Г.М.П.-И. и П.Д.П., като групата си поставя за цел да извършва престъпления по глава Първа от Особената част на НК – престъпление по чл. 109, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.

2. За това, че на неустановени дати в периода от началото 2020 г. до настоящия момент, в съучастие като извършител с И.П.И., Д.Н.В., Д.Т.Г., Г.М.П.-И. и П.Д.П. на територията на Република България събирал с цел да издаде на чужда държава информация, представляваща държавна тайна - престъпление по чл. 104, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

Спрямо обвиняемия М. с постановление от 19.03.2021г., е взета мярка за процесуална принуда „Задържане на обвиняемия за срок до 72 часа” на основание чл. 64, ал. 2 от НПК. На основание чл. 64, ал. 1 от НПК прокурорът е направил искане от СВС да вземе мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на Л. Б. М., привлечен в качество на обвиняем по досъдебно производство №/2021 г., за извършени престъпления по чл. 109, ал.2, във вр. ал. 1 от НК и по чл.104, ал.1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

С Определение № 8 от 21.03.2021 г. по ЧНД № 98/2021 г. по описа на СВС, съдът е уважил искането на прокурор от ВОП – С. и е взел мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия М..

По жалба от защитника на обвиняемия е образувано ВЧНД № 11/2021 г. по описа на ВАпС, който с определение № 14 от 26.03.2021 г. е потвърдил определение № 8 на СВС.

По искане на защитника на обвиняемия Л. Б. М., за изменение мярката му за неотклонение „задържане под стража“ на основание чл.65 ал.1 от НПК е образувано чнд № 192/2021 г. Съдът с определение № 34 от 21.05.2021 г. е оставил без уважение искането за изменение на мярката му за неотклонение „Задържане под стража“. Потвърдена е мярката за неотклонение “Задържане под стража” на обвиняемия Л. Б. М., завеждащ регистратура за класифицирана информация – национална, на НАТО и ЕС в отдел „Сигурност на информацията“ в Народното събрание на Република България, обвиняем по ДП №/2021 г. по описа на ВОП-С..

На основание чл. 65 ал. 6 НПК съдът е определил двумесечен срок от влизане в сила на определението, в който е недопустимо ново искане от защитника и обвиняемия за изменение на мярката му за неотклонение, освен ако не се основава на влошаване на здравословното му състояние.

По жалба от защитника на обвиняемия Л.М. е образувано ВЧНД № 31/2021 г. по описа на ВАпС, който с определение № 32 от 28.05.2021 г. е потвърдил определение № 34 на СВС.

Военно-апелативният съд констатира, че не е вярно твърдението на защитата, че се касае за незаконен състав на разглеждане на делото пред първата инстанция. Твърдението, че един съдия е взимал на обвиняемия Л.М. мярка за неотклонение по чл. 64 НПК и после се е произнесъл по чл. 65 НПК е нарушение на закона не е вярно. Законът допуска тази хипотеза един и същ съдия да участва в двете производства. При определяне на съдия-докладчика по първоинстанционното дело е използвана ЕИСС, което е видно от протокола за избор на съдия-докладчик, което е направено по реда на чл. 15, т. 4 от ПСРДОРНС.

Военно-апелативният съд в настоящия състав не намери, че се касае за явна предубеденост и пристрастност при произнасяне на проверявания съдебен акт от страна на съдия-докладчика по делото.

Не е вярно твърдението на защитата, че определението е необосновано, тъй като не е направен анализ на доказателствата относими към въпроса за мярката за неотклонение.

Видно от мотивите на определението първоинстанционният съд освен, че е направил анализи на доказателствата е посочил и конкретни такива които се съдържат в досъдебното производство /стр.7-9 от чнд № 226/2021 г./.

Посочил е и томовете от досъдебното производство касаещи дейността

на обвиняемия, който е обвързан и с другите по делото обвиняеми.

Обстоятелството, че доводите на защитата не съвпадат с мотивите на първоинстанционния съд не дава основание да се твърди, че липсват такива.

От доказателствената съвкупност по делото може да се направи извод за съпричастност на обвиняемия М. към повдигнатото му обвинение. Налице са доказателства за неговата дейност, които се съдържат в досъдебното производство. Има данни, че обвиняемият М. е държал информация, за която е нямал разрешен достъп и същата съставлява класифицирана такава по ЗЗКИ.

Налице са действия от които се вижда, че обвиняемият М. е поддържал редовни контакти и провеждал срещи с другия обвиняем по делото И.. При тези срещи има данни, че предавал класифицирана информация срещу заплащане.

Военно-апелативният съд намира, че как точно ще бъде изписано обвинението зависи единствено от прокуратурата, но така както е представено то е в съответствие със закона и на този етап от досъдебното производство. Относно колко конкретно следва да бъде се преценява да не бъдат засегнати правата на обвиняемия. Към настоящия момент няма такова нарушение.

Военно-апелативният съд намира, че не е оборена презумпцията за обвиняемия М. по чл. 63, ал. 2, т. 3 НПК. От доказателствата по делото се установява, че обвиняемият може да се укрие от органите на правораздаването. Същият има голям опит в структурите които е работил и стаж, който е придобил в тази насока. Има подозрения, че ако бъде заменена мярката за неотклонение в по-лека може да извърши незаконосъобразни действия.

Не е вярно и твърдението, че спрямо обвиняемият М. не се полагат медицински грижи.

По делото са налице данни, че обвиняемия има хронична еритермия. Диагностициран е с вторична полиглобулия, като е отхвърлено хематологично заболяване.

Видно от представените писмени доказателства спрямо същия е изготвена медицинска експертиза. От нея се установява, че спрямо обвиняемият са извършвани медицински изследвания и лечения. Същият е прегледан и от специалист хематолог, където е препоръчано проследяване на ПКК през три месеца. Становището на експерта е, че лечението може да бъде извършвано в условията на следствен арест и да се правят консултации с кардиолог и ендокринолог и съответно лечение в СБАЛЛС или в МИ на МВР.

Актуалното състояние на обвиняемия М. не се явява пречка за престоя му в условията на следствения арест.

Обосновано първоинстанционният съд е приложил нормата на чл. 65, ал. 6 от НПК, като е определил двумесечен срок през който е недопустимо ново искане за изменение на мярката за неотклонение на обвиняемия М.. Този срок винаги може да бъде изменен, ако са налице основания за влошаване на здравословното състояние на обвиняемия, но към настоящия момент няма такива доказателства.

Предвид изложеното настоящата инстанция намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а определението на Софийския военен съд като правилно, законосъобразно и обосновано следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 65, ал. 9 от НПК Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 43/06.08.2021 година по частно наказателно дело № 226/2021 г. на Софийския военен съд.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____